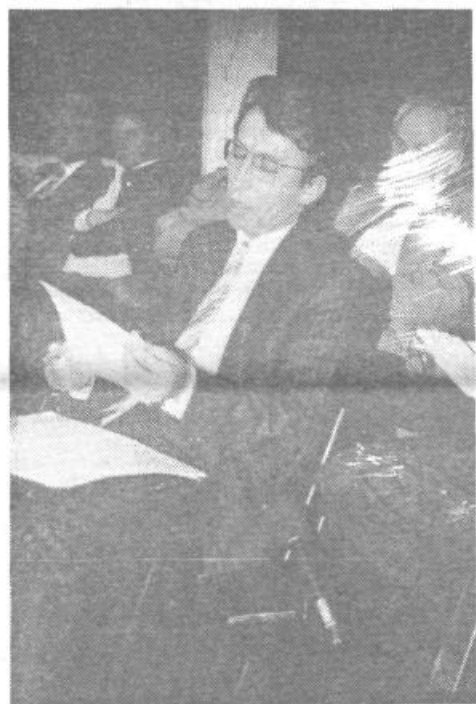

DVOLETNI MANDAT ZA NOVE ORGANE ZDRUŽENJA

Stalni stiki z občino

Zanimivo je, da so se člani prejšnje in nove skupščine Obrtnega združenja Ljubljana Vič-Rudnik na sejah 25. aprila pretežno lotevali razmerja med tem največjim slovenskim obrtnim združenjem, v katerem je bilo 31.12.1989. leta 1.678 rednih in okrog 1.100 popoldanskih obrtnikov in Zvezo obrtnih združenj Slovenije. Za tak poek razprave je bilo več povodov. Kljub temu, da je v viški občini največje združenje v naši republiki, so vseskozi gospodarno ravnali s svojimi in družbenimi sredstvi in si ustvarili le tolikšne prostorske in druge materialne pogoje, da lahko nemoteno delujejo. Kljub zelo velikemu številu obrtnikov niso pretirano zaposlovali, ampak so vseskozi skrbeli za dobro organizirano in tekoče opravljeno delo. Zato so nejevoljni nad stalščem zveze, da ni nikakršne odvisnosti me številom članov združenja, številom zaposlenih v njem ter odvajanjem in prejemanjem sredstev za delo združenja. Še bolj nerazpoloženi so postali, ko je vodja sekcije gostincev opozoril na negospodarno trošenje sredstev na zvezi n. pr. za ptoovanja v tujino v letu 1989, kljub zelo težki finančni situaciji na zvezi in minimalnim učinkom, ki jih dajo slovenskim obrtnikom taka potovanja po tujini.

Ker z Zvezo obrtnih združenj Slovenije prihaja v teh dneh do prelomnih dogodkov,

Nekdanji predsednik sekcije gostincev Jože Pečarič je spodbudil živahno razpravo o razmerjih med obrtnimi združenji ter zvezo obrtnih združenj ter o nujni uveljavitvi sprememb pri gospodarjenju s sredstvi.

so pomirjujoče odgovarjali tisti člani vodstva viškega obrtnega združenja, ki so intenzivno vpeti v sedanje reorganizacijske in druge procese na zvezi. Pripombe na dosedanje delo obrtnih združenj po slovenskih občinah in o njihovi nagradnji, ki se izraža v zvezi, so umestne, zato zahevajo temeljito spremembo obnašanja vseh zaposlenih v vseh porah obrtniške organiziranosti. Konec mora biti nepokrite megalomanije po občinskih združenjih z nekaj dest člani, prav tako konec neučinkovitega aparata na zvezi in vse se mora obrniti v taka prizadevanja, ki bodo dajala pomoč željene le obrtnikom. To nebo lahko doseči, če ti ne bodo bolj aktivni v svojih sredinah, kot so bili doslej in predvsem, če ne bodo zelo hitro doumeli, da obstajajo vse oblike organiziranosti predvsem za to, da bi jim služile pri opravljanju njihove dejavnosti z aktualnimi informacijami, s primernim povezovanjem, izobraževanjem, priganjanjem k tehnološkemu razvoju, uvajanjem v sodobni magament itn. Tega prav gotovo ne bodo delali zaposleni samodejno, ampak le na osnovi izraženih potreb svojih članov.

Kljub svoji velikosti, Vičani ne vidijo nobenih ovir, da se ne bi organizacijsko združili z ljubljanskimi obrtnimi združenji. Zato, da bi bili bolj enotni pri svojem nastopanju do zveze, do upravnih organov, finančnih ustanov in, da bi z manjšimi stroški lahko manj obremenjevali svoje člane. Če bo potrebno, so se pripravljeno odločiti tudi za tak korak kot Kranjčani. Zato so sprejeli sklep, da jim uprava za družbene prihodke neposredno za njihovo dejavnost nakazuje sredstva in ne preko zveze.

Ker redno spremljamo dejavnost največjega slovenskega obrtnega združenja, združenja, iz katerega prihajajo številne vsesplošno uporabne ideje, naj navedemo, da so se odločili, da bodo imeli odslej organi le 2-letni mandat. Povod za tako odločitev je več, najpomembnejši pa prav gotovo ta, da sedanji razgibani časi, zahtevajo več sveže krvi in novih pristopov v obrtniški organizaciji. V naslednjih dveh letih bo vodil izvršilni odbor Alojz Lampič, podpredsednika pa bosta Janez Oven in pa ne Vidmar.

Zanimivo je, da se Zvone Žagar odrekel podpredsedniškemu mestu, ker meni, da je skupaj z drugimi najodgovornejšimi člani združenja že predolgo na taki funkciji. Skupščino bo še dve leti vodil Hinko Golias, podpredsednik pa bo Jože Govekar. Gostinci so izbrali za predsednika svoje sekcije Antona Vogrinčiča, avtoprevozniki do seje skupščine niso našli predsednika. Viško obrtno združenje bo imelo pet odborov in komisij, razmišljajo pa še o ustanovitvi sekcije kovinarjev, saj menijo, da bodo lahko le bolj organizirani in poslovno poenoteni lažje nastopali celo na tujih tržiščih.

STANE JESENOVEC

V obrtnem združenju Ljubljana Vič-Rudnik namenjajo posebno pozornost izobraževanju. 1175 obrtnikom, 372 prevoznikom, 92 gostincem in 39 prodajalcem so ponudili računalniško izobraževanje v izvedbi studia B2, splošno strokovno izobraževanje o aktualnih gospodarskih dogajanjih in poslovnemu nastopanju v takih pogojih, iz varstva pri delu ter za delo z računalniško krmiljenimi stroji. Prav skupina obrtnikov in delavcev iz naše občine je bila prva, ki je v litostrojski šoli uspešno opravila 110 urni tečaj za tehnologa-programerja na CNC strojih. Tečaje vodi inž. Alojz Janežič. Za delavce pri obrtnikih se bo pričel tak tečaj ponovno 10. septembra.

STEKLARSTVO OMAHEN ZDAJ V INDUSTRIJSKI CONI

Z novimi stroji do boljše kakovosti

Številni obrati v zdaj že kar gosto naseljeni industrijski coni na Viču so nedavno dobili še enega sosedo. Semkaj se je preselil obrat Steklarstva Omahen, ki se je poprej kar šest let stiskal na Zihelovi (še prej pa v Trnovem, kjer se je moral uminiti novim blokom).

Nova prostornejša delavnica je zdaj lastnika Gregorja in Jožefa Omahen končno rešila nevšečne prostorske stiske, saj obsega kar 960 kvadratnih metrov. Na tej površini mali kolektiv (vsega skupaj je zaposlenih le 10 ljudi, od tega 5 doma-

čih) opravlja vsa steklarska in steklobrusaška dela in to z opremo in tehnologijo, ki velja za najso-

dobnejšo ta čas pri nas.

»Nova sodobna delavnica je bila že nujno potrebna, saj je bilo na Zihelovi zares premalo prostora – tako malo, da smo morali imeti skladišče kar doma v hiši,« nam je povedala solastnica delavnice Jožefa Omahen. »Hkrati pa smo se tudi razvijali. Spočetka smo delali še z enim samim majhnim (brusilnim) strojem, potem pa smo si sčasoma nabavili modernejše stroje za avtomatsko brušenje. Tako lahko zdaj obdelujemo večje količine stekla, pa tudi sama kakovost je boljša. Danes je vsega skupaj že 25 različnih vrst stekla in 8 vrst ogledal; zato je treba imeti prostor za vsako posebej. Tudi ročnemu prenašanju stekla je odklenkalo, ampak vse steklo prevažamo z vozički.«

Poleg najrazličnejših mizarških podjetij v Ljubljani, Steklarstvo Omahen dela tudi za Kovinsko industrijo Ig, Alprem Kamnik, Kovinstroj Grosuplje, za razne steklarske firme in številne mizarje ter druge posameznike.

V malem kolektivu za zdaj ne razmišljajo o kaki nadaljnji razširitvi prostorov ali storitvenih zmogljivosti. Nekaj opreme še čaka na preselitev iz stare delavnice, edino kar mislijo izpolniti (z modernimi stroji) je brusilnica. »V nove gradnje se zaenkrat ne bomo več spuščali. Moramo se malce umiriti; pa tudi sicer danes niso časi za to,« pravi Jožefa Omahen.

B. VRHOVEC

BOGATA PONUDBA ZA DELAVCE PRI OBRNTNIKIH

Koristno je vsako novo znanje

V času, ko naj bi se bolje organizirali tudi delavci pri obrtnikih, teh je v naši občini nekaj nad 1600, prav radi zapišemo nekaj spodbudnih podatkov o delu osnovne organizacije zveze sindikatov ter o medobčinskem skladu za izobraževanje delavcev pri obrtnikih Ljubljana. Dajmo prednost sindikalni organizaciji. Ta zbira pristopne izjave delavcev. Skrb za zaposlenost, reševanje položaja med časom brezposelnosti, prekvalifikacije in še številne druge ugodnosti, ki jih bo imel v prihodnje član sindikata, bodo prav gotovo pritegnile v sindikat celo delavce pri obrtnikih. Na strokovni ekskurziji, ki je bila 20. in 21. aprila ter je vodila delavce v Jugoturbino v Karlovcu ter na Plitviška jezera, so delavci pri obrtnikih izvedeli veliko novih stvari. V Jugoturbini so si ogledali tovarno drsnih ležajev. To je zanimiv proizvodni proces, ki daje kot končni izdelek posebno izdelane in oblikovane drsne ležaje, ki se uporabljajo povsod, kjer nastopajo močni pritiski pri vrtenju osi. Skoraj ni stroja, ki ne bi imel takega ležaja. Po velikosti so od nekaj centimetrskih do izredno velikih. O tovarni ne velja po tehnološkem in

organizacijskem smislu izgubljati besed. Več je smiselno zapisati o skrbi za delavca. Povedali so, da imajo urejeno permanentno izobraževanje, zdravstveno varstvo in skrb za počitnice, redno rešujejo stanovanjsko problematiko. Za malico plačamo mesečno 36 dinarjev. Ker je velika fluktuacija strokovnjakov, vozijo za potrebe 15 tovarn v okviru Jugoturbine iz Zagreba dnevno avtobus inženirjev. Skupaj je v Jugoturbini zaposlenih 6800 delavcev in delavk. Je bil ogled takega podjetja za delavce pri obrtnikih zanimiv? Prav gotovo, saj so spoznali specifično podjetje, zvedeli za močno sindikalno organiziranost ter doumeli,

da v sosednji republiki delajo zelo zahtevne proizvode ladijski motorji, plinski generatorji za reaktivna leta, črpalke elektroniko, o katerih dosedaj niso vedeli ničesar.

Zaznali so tudi potrebo po hitrejšem napredovanju pri nas. Plitviška jezera so s svojo izjemnostjo navdušila prav vse. Dobesedno, ker so bili vsi prvič na teh jezerih. Skratka, ekskurzije, ki prinašajo delavcem splošna in strokovna znanja, so potrebne. Tudi za to, da lahko kritično spregovorijo o megalomanskih spomenikih, so jih gradili v preteklosti. Na prvi pogled je spomenik na

Petrovi gori vreden vsega občudovanja, a žal njegove obsežne notranje površine niso izkoriščene.

Osnovna organizacija sindikata delavcev pri obrtnikih ima tudi letos prikolici v Maredi. Obrtno združenje jim je dodelilo za njihovo vzdrževanje sedem tisoč dinarjev. Upajo, da bosta prikolici zasedeni vse termine. Vsi udeleženci ekskurzije so podpisali pristopno izjavo za članstvo v Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije. Prislunili so še besedam o njihovem skladu, ki jim omogoča pridobivati nova splošna in strokovna znanja. Sklad je že nekaj mesecev izjemno delaven. Delavce je popeljal v München na mednarodni obrtni sejem, vejretno pa bo letos popeljal na specialne sejme v tujino kovinarje, lesarje in usnarje. Skupaj z litostrojsko in lesno šolo izvaja tečaje o ravnanju s CNC stroji. Delavke, ki imajo neposreden stik s strankami, vabi na tečaje negovalne in dekorativne kozmetike v Narta studio. Redno povrača šolnino za vse krajše in daljše oblike šolanja. Veljalo bi pridobiti v organe sklada še bolj delavne delegate delavcev in obrtnikov iz naše občine, saj je škoda, da ne bi pridobili za svoje kolege vse tiste ugodnosti, ki jim je v svojih planih nudi sklad. Seveda se bodo morali ti še bolj kot doslej, odzivati na vabila, ki jih prejema v delavnici ali pa so objavljena na Radiu Glas Ljubljane (UKV 102,4 in 100,2 megaherca) ali v časniku Delavec v obrti. Tako kot je uspelo pri izobraževanju za CNC stroje, naj bi bilo tudi v prihodnje. Iz obrtnih delavnic naj bi prišlo več spodbud, potreb, idej o temah in znanju, ki bi ga želeli pridobiti delavci oziroma jih potrebujejo delavnice.

Lahko zapišemo, da je delavcem pri obrtnikih omogočeno, da s pomočjo sindikata in sklada zadovoljijo vse svoje potrebe. Kdor jih ne koristi, naj si to pripiše svoji brezbriznosti.

STANE JESENOVEC